Pentru ce
veți refuza imitațiunile proaste și veți pretinde
FLIT
Flit ucide la sigur, fiindcă Flit este un compus din elemente distrugătoare ale căror putere nu poate fi întrecută. Fiecare bidon Flit conține produsul supus la încercările cele mai concludente; proprietățile sale insecticide sunt definitiv stabilite. Cereți deci Flit și refuzați imitațiunile dubioase. Soldatul Flit, pe bidonul galben cu bandă neagră, este garanția pentru D-stră.
IMPORTANT: Flit gonește mirosul rău din camere. El nu pătează.
FLIT
Distruge
Muște
Țânțari
Molii
Ploșnițe
Gândaci
Furnici
Flit vaporizat nu pătează

PE PLAIURI BASARABENE

O acțiune pentru colonizarea Deltei și a gurilor Dunării

O rezervă de pământ de 25.000 hectare

Ancheta trimisului nostru special

V

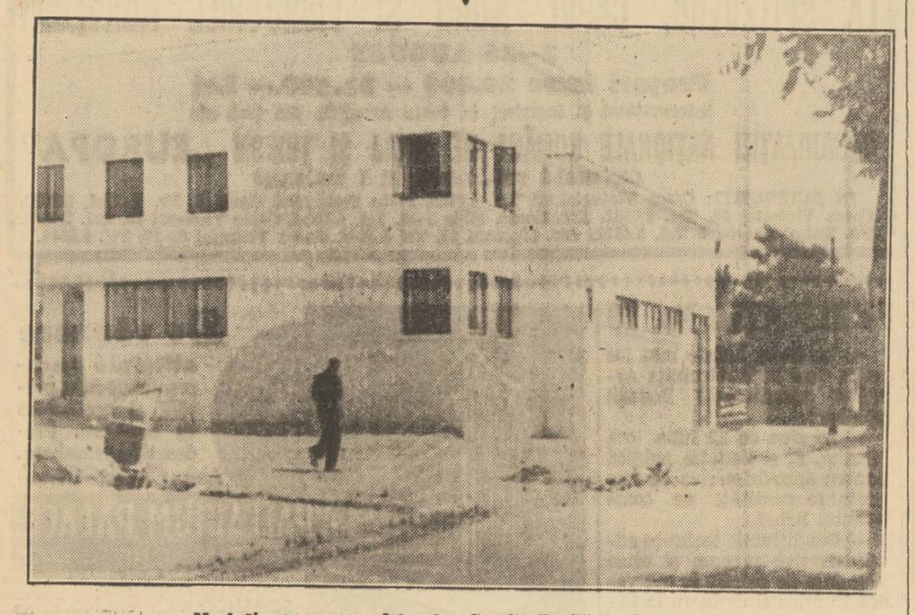

Noul dispensar model al „Crucii Roșii" la Ismail.

O prigoană religioasă în fosta pravoslavnică Rusie împotriva lipovenilor, a făcut ca aceștia să găsească refugiu tot pe maluri de pe ape și de lacuni, o mare parte așezându-se la gurile Dunării, o alta în Dobrogea către lacul Razelm.

Oameni muncitori, pescari neîntrecuți, urși de mare și lupi de Dunăre cum li se spune, ei nu ne-au supărat și nici noi pe ei. Dimpotrivă, ori de câte ori intemperiile naturii s'au năpustit asupra năvoadelor lor distrugându-le, statul român a intervenit și i-a ajutat. Au fost ajutați prin scăderi de impozite când recolta peștelui a fost redusă. Li s'a refăcut de atâtea ori inventarele pescărești.

Au fost apărați în credința lor respectându-li-se biserica.

Ei sunt recunoscători, iar noi mulțumiți că i-am putut ajuta.

Dar, în imensitatea Deltei, în porturile dunărene, în satele din jurul lacurilor și bălților bogate în pește, elementul românesc n'a putut să mai reziste.

S'a proiectat în atâtea rânduri colonizarea gurilor Dunării și a Deltei. Toate studiile au rămas în proiect și în cartoane. Dăinuiește astfel o situație, despre care se miră si străinii ce vizitează locurile acestea.

Gurile Dunării, ca și Delta ei, păstrează bogății neîntrecute și nevalorificate.

Din reportagiile trecute s'a văzut că indiguirea unor ostroave cu o suprafață de 11.000 hectare, pot da statului un venit minim de 3 milioane arendă pe an, în afară de rezultatele valorificării acestor terenuri din care se scot mii de vagoane de grâu, porumb, orz, cartofi.

Să nu se uite că un hectar de pământ bine lucrat în ostroave poate da până la 5000 kg. de grâu.

Prin o acțiune de colonizare a acestei părți din țară, n'ar fi gonit nimeni din locurile sale, din gospodăria sa. Dimpotrivă și elementul venit aici din alte țări s'ar întări prin înflorirea pescuitului, a comerțului și a agriculturii.

Ni s'a arătat că prin aplicarea legii de eșire din indiviziune în o parte din Delta Dunării aparținând acestui sud, rămân nu mai puțin de 12.000 hectare de pământ rezervă.

Iar toată Delta posedă o rezervă de peste 25.000 de hectare, care puse în valoare prin munca coloniștilor ar reprezenta o imensă bogăție pentru țară.

In afară de această realitate, vom avea o Deltă populată cu români ce pot deveni și pescari pentrucă, nicăieri nu scrie că românul nu poate fi și pescar.

Avem tot ce ne trebuie în țară ca să putem înjgheba aici o mare industrie pentru uneltele pescărești pe care noi, acum, le aducem și le plătim în valută forte tocmai din Suedia.

Nu mai vorbim de împărăția stufului și a papurei. S'ar putea înjgheba cu timpul aici o mare industrie a hârtiei.

Dar unde se găsește un păsunat mai bogat, o iarbă mai mătăsoasă ca aici în Delta Dunării?!

Este știut că mocanii noștri din Ardeal coborau din munți până la Dunăre cu turmele de oi, ca să le ierneze aici în verdeața neîntrecută.

Domnitorul Carol I începuse o astfel de colonizare prin împroprietărirea veteranilor războiului din 1877 — 78 și a mocanilor ce se refugiau de urgia maghiară.

Avem în Dobrogea, dealungul Dunării astfel de sate care au înflorit. Și colonizările acestea au mers până aproape de mare cum sunt satele Casimcea, Corugea, etc.

Tot în Delta Dunării, au fost colonizați pe vremuri reangajații care beneficiau de legea din 1913, azi abrogată.

Legea aceasta ar putea relua ființă și reangajații care și-au făcut datoria ar putea fi colonizați.

Să se facă ceeace s'a făcut și în Cadrilater: să se aducă olteni, bănățeni, macedoneni.

Nu păsim la un lucru necunoscut. Avem rezultatele obținute în cele 5 ostroave îndiguite și unde, nu exagerăm de loc, găsim acum raiul pe pământ.

Turme de porci în Delta Dunării

In aceste ostroave date agriculturii nu există de 10 ani sebetă. Aici e rod în fiecare an și rod cu belșug neîntrecut.

O acțiune rațională pentru colonizarea Deltei Dunării nu este târzie nici acum, mai ales că rămân rezervele de pământ de care pomenim.

De ce să nu se cultive atâta întindere de pământ care în calculele oamenilor noștri de știință vor da de trei ori mai mult de cât dă aceeași suprafață cultivată la câmp.

Ni se va răspunde că aici este și o regiune paludică. Nu contestăm dar, în restul țării n'avem regiuni de paludism? Ce înseamnă în Basarabia peste 100.000 de cazuri de malarie în sate unde au rămas doar fântânele fără scurgeri și în jurul cărora se formează și acum băltoacele cu apă verde?

Dar cum rezistă populația de azi a Deltei în fața paludismului? Tot oamenii de știință ne spun că această populație s'a imunizat în ce privește malaria.

Dacă considerente de acest fel ar dăinui mereu, rămânem cu gurile Dunării fără români, rămânem cu Delta Dunării nevalorificată.

Impotriva malariei se duce acum o luptă rațională.

Ni s'a sugerat această acțiune de colonizare de românii care au mai luptat să o înfăptuiască.

Nu au reușit pentrucă au primat aici întotdeauna toate interesele, afară de acelea românești și am văzut cum în ostroave arendează pământurile bogate altii de cât românii.

Și Delta Dunării oferă avantagii pentru o grabnică colonizare.

Astfel piatra de Dobrogea pentru construcții se găsește în apropiere, în carierele din acest ținut; păduri sunt deasemenea aproape.

Ce ar putea să întârzie această acțiune de vital interes românesc?

Elefterie Negel

Rațele, creșterea și exploatarea lor, de I. Călinescu, medic veterinar

(Edit. „Universul", 1938)

A apărut și se află de vânzare în librării o lucrare de 437 pagini, format mare, cu 273 ilustrații, asupra creșterii raționale și exploatării rațelor, datorită d-lui I. Călinescu, medic veterinar. Tipărită în condiții excelente de editura „Universul", această lucrare masivă este o contribuție de mare valoare, la modernizarea economiei agricole în țara noastră.

Autorul nu s'a mărginit numai la evidențierea noțiunilor ce comportă creșterea rațelor, ci a îmbrățișat diferite laturi ale problemei păsărilor, de care creșterea rațelor se leagă strâns. O bună exploatare a bogățiilor ce reprezintă aceste păsări, cere cunoștințe generale în domeniul avicol. De aceea autorul a dat o largă desvoltare boalei păsărilor a căror cunoaștere este de mare interes, ca și aceea a mijloacelor de îngrijire și comercializare cele mai moderne. Cartea d-lui dr. I. Călinescu este de mare folos crescătorilor de păsări, precum și celor ce ar voi să se intereseze de această ramură a economiei agricole, și o recomandăm cu stăruință tuturor.

Impunerea imobilelor din localitățile climaterice de pe Valea Prahovei

Sinaia, 4 Iulie

In vederea sezonului care începe, serviciul de constatare local, s'a simțit dator să dea printr'o înștiințare, o seamă de îndrumări fiscale pentru contribuabilii acestei circumscripțiuni care cuprinde stațiunile climaterice dela Breaza la Predeal, îndrumări ce le găsim binevenite, evitând astfel neplăceri locuitorilor acestor stațiuni, dintre cari o bună parte se ocupă cu închirieri de case, vile etc.

Astfel, proprietarii imobilelor, cum și cei cari subînchiriază imobilele în cari se fac închirieri cu luna sau anul, de apartamente, camere goale sau mobilate, sunt obligați să face declarațiuni, pentru fiecare din chiriași, arătând numele, pronumele și profesia ce o exercită precum și chiria ce o plătesc. Nerespectarea acestei obligațiuni atrage după sine sancțiuni, proprietarii sau subchiriașii fiind pasibili de o amendă egală cu impozitul proprietății clădite aferent prețului de închiriere sau subînchiriere, pe un an.

Adăugăm că aceste declarațiuni urmau să fie depuse în cursul unei Ianuarie. Cum cea mai mare parte din contribuabili n'au satisfăcut această datorie, iar cum circumscripția Sinaia este compusă aproape numai din comune stațiuni climaterice, unde închirierile se fac în general pe sezon, se reamintește obligațiunea legală ca fiecare din cei vizați mai sus să depună aceste declarațiuni în termen de 10 zile după începerea ori după realizarea venitului. Cu ocazia cercetărilor ce se vor face la imobile, se vor dovedi ușor persoanele nesincere, astfel că, nici o abatere nu va scăpa nesancționată.

—xxx●●●xxx—

Comercianții din Sinaia cer suprimarea repausului duminical

2 Iulie

Stațiunile climaterice — în special cele de pe Valea Prahovei — s'au bucurate în trecut de un privilegiu, — o abatere dela lege — în ceeace privește aplicarea repausului duminical în timpul sezonului, ținându-se desigur seama de timpul scurt și greutățile comerțului sezonier pe deoparte, iar pe de alta ca vizitatorii și stațiunea să nu sufere de pe urma opreliștei exercitării comerțului în zilele de Duminică și sărbători.

Anul acesta, însă legea repausului duminical, se aplică cu strictețe pe întreg teritoriul țărei, fără a mai excepta stațiunile climaterice, măsură ce dă de gândit negustorimei din aceste stațiuni. In legătură cu cele de mai sus, comercianții din orașul nostru, au întocmit un memoriu pe care l'au înaintat d-lui ministru al muncii și ocrotirilor sociale. Dăm mai jos câteva din punctele ce cuprinde memoriul comercianților sinăieni:

„De când Sinaia a fost declarată stațiune climatercă, magazinele de coloniale și alimente de prima necesitate, au fost deschise Duminica și sărbătorile legale, în tot timpul sezonului de vară, dela 15 Iunie și până la 15 Septembrie ale fiecărui an, numai astfel comercianții putând rezista și face față impozitelor către stat, județ, comună, camere profesionale etc., fiind bine știut că la Sinaia nu sunt afaceri comerciale decât trei luni pe an, restul timpului totul stagnând. Numai Duminica și sărbătorile legale orașul este vizitat de funcționari și oameni cu venituri modeste, mulți ne având posibilitatea să mănânce la restaurante. Numai găsind deschise magazinele cu alimente se aprovizionează și se duc în pădure unde își petrec ziua în aer liber".

In continuare, comercianții sinăieni, roagă pe d. ministru al muncii, să țină seamă de interesele lor greu atinse și să acorde și mai departe privilegiul de care s'au bucurat până acum, obligându-se ca libertatea personalului ce'i ajută în exercitarea comerțului, să o dea în cursul săptămânei, prin rotație, așa cum s'a procedat și în anii trecuți.

Domnii abonați sunt rugați ca la orice reclamație sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviți la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poștal eticheta abonamentului expirat.

CURIERUL PARISULUI

Sport și civilizație

de POMPILIU PĂLTĂNEA

PARIS, Iulie

Prestigiul, pe care Franța n'a încetat să-l exercite și sub raportul special al sportului și mondenității, a atras ieri după amiază la Longchamp o sumă de streini, cu deosebire englezi și italieni, ce au venit într'adins, ca și'n alți ani, pentru „marele premiu", la care au concurat cele mai bune și reputate elemente ale grajdurilor indigene : Cillas (câștigătorul premiului Jockey-Club sau al Derby-ului francez), Castel Fusano (laureatul premiului Lupin), Fèèrie (încoronată cu premiul Dianei), Canot (premiantul al doilea al Jockey Clubului), etc., alături de „britanicul de dată recentă" Bois Roussel (învingătorul la ultimul Derby din Epsom), pe care Sir Peter Beatty, care l-a cumpărat nu de mult în Paris, la readus acum din Anglia, și alături de „trimisul Italiei", Nearco (titular a 12 victorii și al premiului din Milano). „Invincibilul" Nearco (fiu al armăsarului francez Pharos și, ca orice „pur sânge", de obârșie engleză, însă crescut peste Alpi și încălecat de transalpinul Gubellini) și-a înscris numele — numele italianizat al confidentului eroului cornelian Polyeucte — pe „cartea de aur" a celui mai mănos și faimos premiu hipic francez.

Victoria nedesmințitului „crack" peninsular, care va reveni pentru premiul Arcului de Triumf, pe care, dacă-l va câștiga, va fi consacrat „campion al veacului" (titlul ce-a deținut armăzarul francez Gladiateur, primul învingător, în 1865, din cei 4 cai streini, câți în decursul unui secol și jumătate au învins la Derby-ul din Epsom) a fost salutată la Longchamp cu același entuziasm cu care au fost primite la Colombes victoriile echipei transalpine de foot-ball. Spiritul sportiv, la care s'a adăugat sentimentul de gazde, i-a făcut pe toți parizienii din hipodrom, atât din tribunele elegante cât și din incinta populară, să-și uite momentan preferințele politice și hipice, aclamând fără rezerve rezultatul, care a conferit înalta recompensă într'adevăr celui mai bun cal.

Caii francezi au alergat, de altminteri, foarte bine; Canot a fost o bucată de vreme în frunte, sosind la „stâlp" al doilea, după care s'a clasat imediat Bois Roussel, al cărui succes la Epsom a pus în lumină, ca purtarea la Longchamp a celorlalți concurenți autohtoni, în afară de calități proprii, valoarea metodelor franceze de selecție și de creștere. Căci cursele de ieri, care vor rămâne memorabile în așa de bogata, deși relativ scurta istorie a marelui premiu, ce nu datează de cât din 1863, trebuesc și sunt de fapt examinate și din punct de vedere „tehnic", „îmbunătățirea rasei cavaline" fiind o chestie serioasă și pozitivă, nu numai o temă pentru cântăreții humoriști din Montmartre sau un pretext pentru amatorii „pariului mutual", a căror liberă contribuție la „ameliorarea finanțelor publice" (statul prelevând o sumă importantă din vânzarea biletelor de joc) a depășit Duminică totalul-record de 23 milioane de franci, ceeace permite să-ți faci o idee, fie chiar superficială și parțială, despre situația financiară a populației pariziene.

Impresie puternică și justificată de bogăție și de lux au deșteptat tribunele și pavilioanele, care în ziua „marelui premiu" din Longchamp, ca la Chantilly în zilele premiilor Jockey Clubului și Dianei, s'au transformat în excepționale expoziții de rafinată eleganță, pentru care marile croitorese sau modiste și cismarii ori coafeurii cu vază au imaginat și executat „creații" originale sau speciale, pe care nu numai persoanele competente ori interesate se simt datoare să le observe și studieze, mai ales de când s'a înființat muzeul permanent al costumelor, a cărui vizitare intră în obligațiile ori cărei ființe „instruite". Spectacolul vivant al gătelilor feminine distrează, de altfel, sau încântă, ca priveliștea decorațiilor florale.

Intreaga gamă a colorilor se regăsește în varietatea de tonuri a toaletelor de vară. Combinațiile de alb și negru se disting. Albastrul-deschis predomină. Rochii brodate sau imprimate; fuste plisate; toate scurte. Pălăriile mari ori întoarse la spate; părul ridicat, lăsând liberă ceafa. Pantofi minusculi, de nuanța ansamblului. De preferință: sandale „aeriene", ce desvelesc piciorul în deosebi la călcâi, cu tălpi vopsite aprins. In rezumat: întoarcerea la măsură, simplicitate, naturalețe și veselie, la tradiție. Moda actuală oglindește trăsăturile fundamentale ale caracterului francez, corespunzând evoluției spre cuminție, sănătate și stabilitate, ce se constată și'n celelalte domenii: politic, social, economic, intelectual, ale activității naționale.

Contemplând bogățiile materiale și elegantele însuflețite ce s'au desfășurat în cadrul de verdeață al pădurei de Boulogne, ca'n al parcului marelui Condé, unde ori ce ființă și ori ce lucru: un cal, o toaletă, hipodromul, florile, castelul, aleele, etc. nu există sau nu subsistă de cât grație conservării moștenirilor, și reînoirei silințelor, ce reclamă pricepere, osteneală, cheltuială, unde manifestațiile hipice și mondene, ce se dovedesc rezultatul unei vechi civilizații, produsul unei societăți înstărite, efectul unei păci prospere, oferă plăceri tuturor — nobili, burghezi, proletari,—pe care-i schimbă deopotrivă în „privilegiați", cronicarul parizian Guermantes, al cărui pseudonim reamintește operile pătrunzătorului psiholog Marcel Proust, a căutat să exprime „învățămintele", pe care i le-au inspirat reuniunile din Longchamp și Chantilly prin următoarea exhortație, ce s'ar cuveni reprodusă pe tăbliețele ce indică drumul și reglementează conduita: „Băgați de seamă să nu pierdeți ceeace nu veți mai găsi și ceeace veți regreta de-apururi!"

Fără vreo chemare la ordine, fără vreo invitație la prudență, fără vreun apel la toleranță, participanții la competițiile internaționale de cai, de foot-ball sau de tennis, care evocă imaginea universului în luptă, au știut să-și stăpânească răzvrătirile, reacțiunile, resentimentele. Scriitorii atribue sporturilor virtutea de a echilibra viața nu numai fizică, dar și morală. Un subtil esseist, d. Jean Prèvost a susținut chiar că există o strânsă înrudire între manifestațiile sportive și creațiile spirituale. Judecând după îngăduința sau bunăvoința, cu care s'au privit rivalii, norocoși și nenorocoși, ai diferitelor campionate internaționale, ce au avut loc în cursul „marei săptămâni" și „marelui sezon" din Paris — ceeace a îndulcit și înfrumușesat imaginea sumbră a antagonismului sau opoziției dintre popoare — pare neîndoios că'n suflete se face instinctiv, dacă nu se și afirmă conștient, o apropiere între sport și civilizație.

O categorie de învățători nedreptățiți

Gheorgheni, 4 Iulie

La numirile de învățători făcute în vara anului 1937, din seria căreia i-a venit rândul, 1933, au rămas fără posturi aproape 200—250 învățători, cărora li s'au dat prin încredințare, posturile rămase libere, prin demisii, decese, pensionări, etc., în cursul anului și netrecute la transferări. Aceste numiri au fost făcute cu titlul provizoriu prin încredințare până la epoca transferărilor 1938, cu toate drepturile ce le au colegii lor din aceiaș serie, numiți în posturile vacante, urmând ca pe ziua de 1 Aprilie, obligator să ceară transferarea. Li s'au dat toate asigurările, din partea conducătorilor lor, chiar la numire, că nu vor pierde nimic: salariul întreg, cu deosebire față de ceilalți colegi de serie, că se vor transfera în alte posturi vacante. Cu durere trebuie s'o spunem, că asigurările date, atât de cronica de numiri, reprezentanții asociației generale a înv., cât și de d. fost director general Petre Ghițescu, nu s'au îndeplinit. Două luni, Oct. și Noembrie 1937, învățătorii din această categorie, au primit salariul legal de 2217 lei, cu data însă de 1 Dec. 1937, când toate salariile au revenit la cota din 1932, salariul acestor învățători în loc să ajungă la suma de 2519, a scăzut la 1902 și cu începere dela 1 Aprilie la 1816 lei, adică salar de suplinitor. Acești dascăli, ca și mulți alții, când au intrat în învățământ, au fost lipsiți de cele necesare: haine, ghete, rufărie, etc., așa că au recurs la împrumuturi în baza salariului, căci mulți din ei nu se puteau prezenta la școală, fără îmbrăcăminte mai de seamă. Salariul de suplinitor le este absolut neîndestulător pentru întreținerea vieții, mai cu seamă în Ardeal, și pentru achitarea datoriilor la bănci. Nu mai vorbim de cazul când dascălul nu-și are sănătatea completă și trebuie să și-o cumpere din farmacie. Avem azi tineri învățători, datori vânduți.

O rază de bucurie a venit peste ei, atunci când ministerul educației naționale anunțase că li se va plăti salariu de titular de la 1 Aprilie, c., cu data luării în buget. Dar asemenea unui fulger, bucuria a trecut, comunicându-li-se, că această reintegrare la salariul normal se va face la de 1 Iunie c. Pentru respectarea înșăși a ordinului de numire, pentru onorarea persoanelor cari au alcătuit comisia de numiri — pentru că în caz contrar, și-au călcat cuvântul dat —, cerem ca tuturor învățătorilor numiți prin încredințare de posturi, să li se plătească salariul întreg, nu de la 1 Iunie, nici dela 1 Aprilie, ci să li se achite integral diferența de salar, începând chiar dela 1 Decembrie, 1937.

Invățătorii au avut asigurarea neștirbirii salariului lor, a însuși președintelui Asoc. generale d. D. V. Țoni, actualul subsecretar de stat. Nu credem că d. Țoni va trece cândva peste cuvântul dat.

A. I. C.

—xxx●xxx—

Grupul românesc de propagandă la Florența

Florența, 6 (Rador). — Grupul românesc de propagandă a sosit aci în ziua de 2 Iulie, fiind primit de d. profesor Caragața și un grup de „Dopolavoriști".

Tinerii români au parcurs străzile Florenței purtând înfloratele costume românești.

S'au vizitat monumentele istorice, muzeele Uffizi și Pitti, precum și grădina publică Boboli.

Ziarele florentine menționează în mod elogios prezența grupului român de propagandă în Italia și diversele manifestări ale cântului, jocului și portului nostru.

BUCURIA COPIILOR

Desene minunate și toate garantate

La Vulturul de Mare cu peștele în ghiare

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZACA 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

Valul de scumpete la Satu-Mare

4 Iulie

Problema scumpetei vieții a intrat, în ultimul timp, într'o fază destul de înaintată, atrăgând tot mai mult atenția conducătorilor.

Sătmarul — putem spune —, a atins prin scumpetea continuă a tuturor articolelor de primă necesitate un record cum prea puțin se întâlnește în celelalte orașe din țară.

Oraș de șes, căruia nu-i lipsește nimic din abundența recoltelor, mai ales în fructe, întrece în scumpete chiar o localitate climatercă din țară.

Scumpetea continuă se datorește în mare măsură numerosilor speculanți străini, cari sub ochii autorităților, jefuesc fără nerușinare banul muncitorului și al umilului funcționar.

S'au vândut, în toamna anului trecut, sute de vagoane cu mere, din regiunea Băii-Mari, cu 1.50 kg. pentru ca zilele trecute, aceleași mere să fie desfăcute de samsari cu 90 lei kg. și aceasta într'o regiune bogată în fructe.

Piața zarzavaturilor, acum în mijlocul verii, când nicăeri ca în regiunea Sătmarului, ploile n'au căzut mai binefăcător, deține un record al prețurilor de trufandale.

Carnea și pâinea de toate zilele, precum și celelalte alimente sunt la discreția măcelarilor și speculanților, cari fixează prețurile când vor și cum vor ei, amenințând totdeauna cu greva când nu li se respectă doleanțele.

Urcarea aceasta continuă a tuturor articolelor necesare vieții, mai ales la alimente, nu se poate justifica decât prin numărul mare de străini cari îmbuibați de bani, plătesc cât li se cere, cumpără tot ce este mai bun, iar restul populației, muncitori, funcționari, se mulțumesc cu ce rămâne, fără să murmure împotriva prețurilor cerute de precupeții speculanți.

O măsură drastică împotriva precupeților ar trebui luată de autorități, interzicându-le cu desăvârșire de a mai cumpăra marfa adusă de producători pentru a o revinde ei cu prețuri înzecite Țăranul producător să fie silit să vândă el marfa, cu prețurile fixate de autorități.

Insă pentru aceasta, ar trebui ca serviciul de măsuri și greutăți, să pună la dispoziția țăranului producător un mic cântar, în schimbul unei chirii minime, căci acest procedeu este astăzi îndeplinit de un evreu, a cărui concesiune de cântare duce la jecmăneala țăranului, care este forțat să-și vândă marfa toată, speculanților.

A vinde un kg. de mere, cumpărat cu 1,50, în toamnă, după câteva luni de păstrare, cu 90 lei kg., este mai mult decât e specula nerușinată.

In aceiaș măsură, problema locuințelor continuă să frământe marea mulțime de slujbași aduși aici pentru fortificarea sufletească a granițelor.

Funcționarii minoritari, mutați în restul țării, s'au bucurat de o viață mai eftină acolo unde au plecat, pe câtă vreme, românii veniți să-i înlocuiască, rupți dela rosturile lor, s'au lovit de o scumpete și speculație nerușinată, la adăpostul nepăsării arătată de autoritățile din trecut.

Valul de scumpete abătut peste Sătmar, în anul acesta, când nimic nu poate justifica urcarea continuă a prețurilor, trebuie să dea de gândit autorităților.

Prin înfrânarea speculei și pedepsirea drastică a precupeților, cari înțeleg să ceară înzecit, prețul oferit de ei producătorilor, credem că se va putea pune capăt în mare măsură acestei scumpete, care pe zi ce trece este tot mai alarmantă.

—xXO❖OXx—

DIN LIPCANI

DIN NEVOILE LOCUITORILOR. — Locuitorii de pe malul stâng al Prutului-Târg, roagă pe d. primar, ca după cum a făcut atâtea îmbunătățiri să mai facă și pe aceia de a pune o pompă la fântâna din apropierea Prutului, întrucât este foarte adâncă cca. 20 m., de oare ce cu câtă-va vreme în urmă, s'au întâmplat accidente. Locuitorii se obligă să acopere această cheltuială, primăria urmând a pune numai techinicienii și mâna de lucru.

SPANZURAT. — S. Veidergorn, de 35 ani, din târgul Lipcani a fost găsit astă noapte spânzurat de craca unui pom din curtea unde locuia cu familia.

Motivul, certuri familiare,